

**MAX
MODDERMAN**

HarperCollins

Voor het papieren boek is materiaal gebruikt uit FSC® gecertificeerde bossen en andere gecontroleerde bronnen, onafhankelijk gecertificeerd door Soil Association Certification. Kijk voor meer informatie op www.harpercollins.co.uk./green

HarperCollins is een imprint van Uitgeverij HarperCollins Holland, Amsterdam.

Copyright © 2020 Beck & Matt Stanton Pty Ltd
Oorspronkelijke titel: *Funny Kid Belly Flop*
Copyright Nederlandse vertaling: © 2022 HarperCollins Holland
Vertaling: Angelique Verheijen
Omslagontwerp: DPS Design & Prepress Studio
Omslagillustraties: Matt Stanton
Foto auteur: Jennifer Blau
Zetwerk: Mat-Zet B.V., Huizen
Druk: Pb Tisk, Czech Republic

ISBN 978 94 027 0994 0
ISBN 978 94 027 6460 4 (e-book)
NUR 282
Eerste druk maart 2022

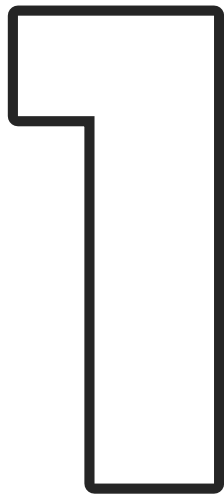
Originele uitgave verschenen bij HarperCollinsChildren'sBooks, een divisie van HarperCollinsPublishers Australia Pty Limited.

HarperCollins Holland is een divisie van Harlequin Enterprises ULC.
® en ™ zijn handelsmerken die eigendom zijn van en gebruikt worden door de eigenaar van het handelsmerk en/of de licentienemer. Handelsmerken met ® zijn geregistreerd bij het United States Patent & Trademark Office en/of in andere landen.

www.harpercollins.nl

Niets uit deze uitgave mag openbaar worden gemaakt door middel van druk, fotokopie, internet of op welke andere wijze dan ook zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever. Het e-book is beveiligd met zichtbare en onzichtbare watermerken en mag niet worden gekopieerd en/of verspreid.

Alle in dit verhaal voorkomende personen zijn ontleend aan de fantasie van de schrijver. Elke gelijkenis met bestaande personen berust op toeval.

Het recht om kleren te dragen!

Dit slaat allemaal nergens op.

Om te beginnen sta ik min of meer in mijn onderbroek. Ik kan geen enkele andere situatie bedenken waarin het oké is om een kind voor de hele klas in zijn onderbroek te zetten. Als juf Zoetelief dit tijdens de les zou flikken, dan was ze al ontslagen voor er iemand 'kijk, remsporen' kon zeggen. Maar hier, op deze plek, zit niemand ermee.

Nou, ik dus wel.

'Duik er eens in, Max!'

En ze verwachten blijkbaar ook nog dat ik er een hele show van maak.

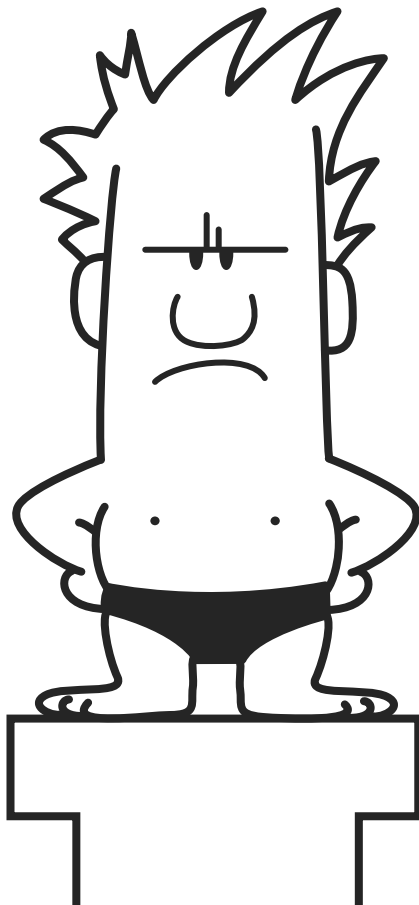
Ik sta hier half in mijn blootje, en nu moet ik nog een kunstje doen ook?

Weet je wat? Bekijk het maar. Hoog tijd dat iemand zijn mond opentrekt tegen die lui!

Zelfs al sta ik in mijn onderbroek.

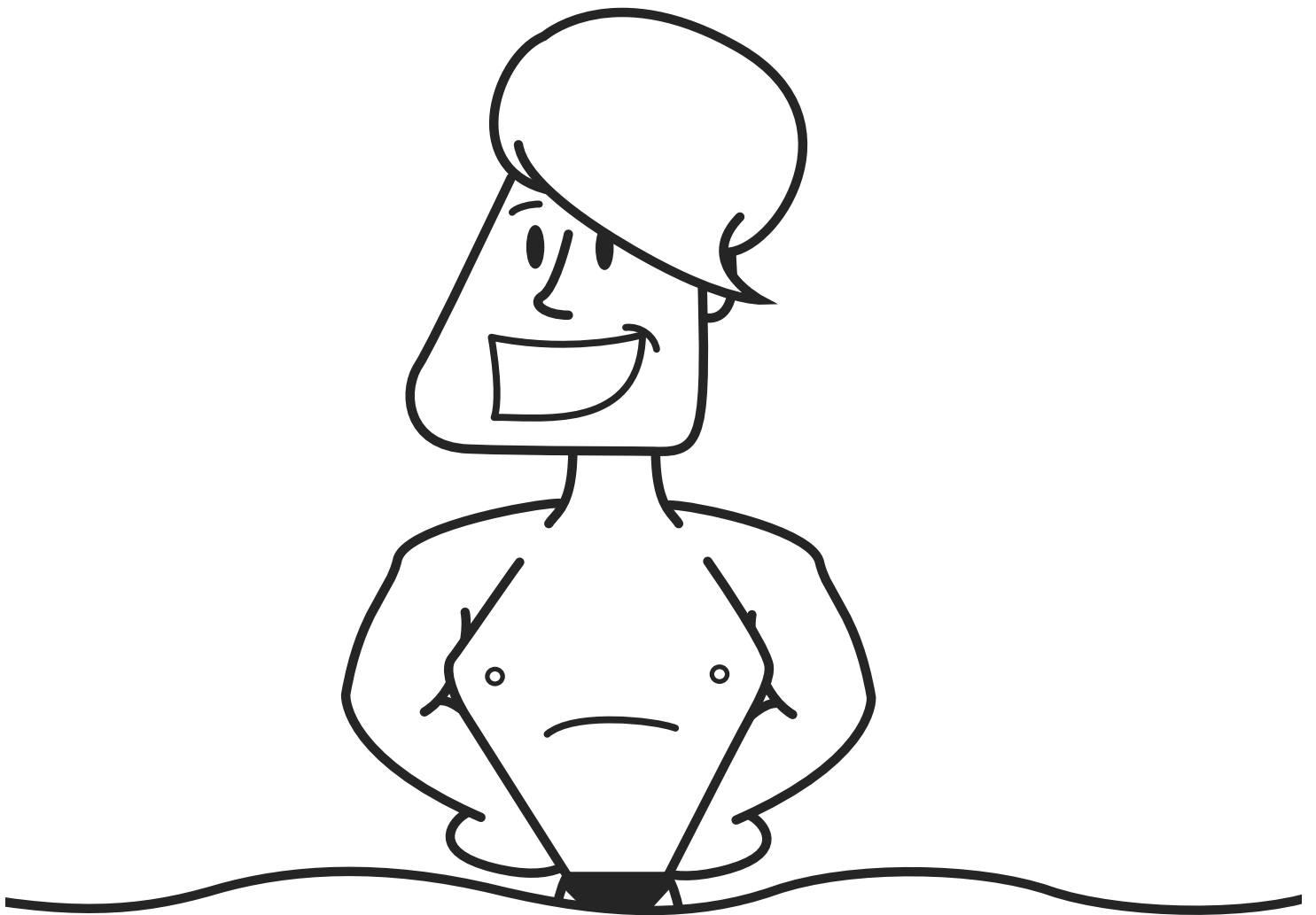
Mijn bil jeukt. Ik schraap mijn keel.

‘Nee.’ Ik zet resoluut mijn handen in mijn zij. Er waait een koel briesje onder mijn oksels door. Geen idee waar dat vandaan komt. Het Roestheuvelbad is een overdekt zwembad.

Ik kijk neer op Jez, onze badmeester. Hij staat voor me in het water en eist dat ik erin spring. De rest van de klas staat in een rijtje achter me. Jez kijkt een beetje onthutst, alsof dit de allereerste keer is dat iemand 'nee' tegen hem heeft gezegd. Wen er maar aan, Jez. De tijd dat alles je komt aanwaaien is voorbij!

Wat is Jez trouwens voor naam? Jez. Jez. Oren dicht jongens, er is *jez* op de radio.

‘Hoe bedoel je, “nee”?’ vraagt Jez. Hij is geen echte meester, dus hij heeft geen idee wat hij moet beginnen met een elfjarige die weigert om zijn bevelen op te volgen. Ook hij heeft zijn handen in zijn zij gezet, alsof we een topless staarwedstrijd gaan houden.

Wacht even, hangen zijn tepels eigenlijk wel gelijk?

‘Max!’ roept juf Zoetelief vanaf de overkant van het zwembad. Zij is mijn echte juf. Tijdens de zwemles grijpt ze haar kans om proefwerken na te kijken. Meesters en juffen vinden het heerlijk om dingen door te strepen. Dat moet wel, want anders deden ze het niet zo vaak. ‘Max, doe wat Jez zegt!’

O, ze gaan tegen me samenspannen?

Twee volwassenen tegen een halfnaakt jochie met jeuk aan zijn bil? Eerlijk gezegd heb ik er echt last van, maar ik kan moeilijk gaan krabben als de hele klas naar me kijkt.

Gatver. Noem me geen kerel. Daar krijg ik de kriebels van, en ik heb al zoveel jeuk.

Wiebelend op het startblok kijk ik omlaag. Ik heb helemaal geen zin om erin te springen.

‘Dit deden de piraten vroeger als ze iemand wilden vermoorden, Jez,’ zeg ik. ‘Ben jij een piraat? Wil je me vermoorden?’

‘Max, ik beloof je dat je niet doodgaat als je in het zwembad springt.’ Jez glimlacht breed en flitsend. Zijn witte tanden zijn ontzettend... wit. Hij is belachelijk bruin.

Achter me roept iemand: ‘Max, schiet op. Spring er nou gewoon in.’

Ik krijg de rillingen van die stem. Het is de stem van de elfjarige superschurk, zij-die-niet-genoemd-mag-worden Bibi Nobel. Oeps. Heb ik haar toch genoemd.

Ik kijk achterom. Zo te zien kunnen ze allemaal wel een inspirerende toespraak gebruiken.

‘Wie heeft verzonnen dat wij mensen het water in moeten om net te doen of we vissen zijn?’ Mijn stem schalt door het zwembad. ‘Waarom kan dat water niet dáár zijn, terwijl wij gewoon híér blijven? We kunnen water drinken. We kunnen eronder douchen. We kunnen er macaroni in koken. Het is nergens voor nodig dat we erin gaan zwemmen!’

Jez lijkt niet erg onder de indruk van mijn speech.

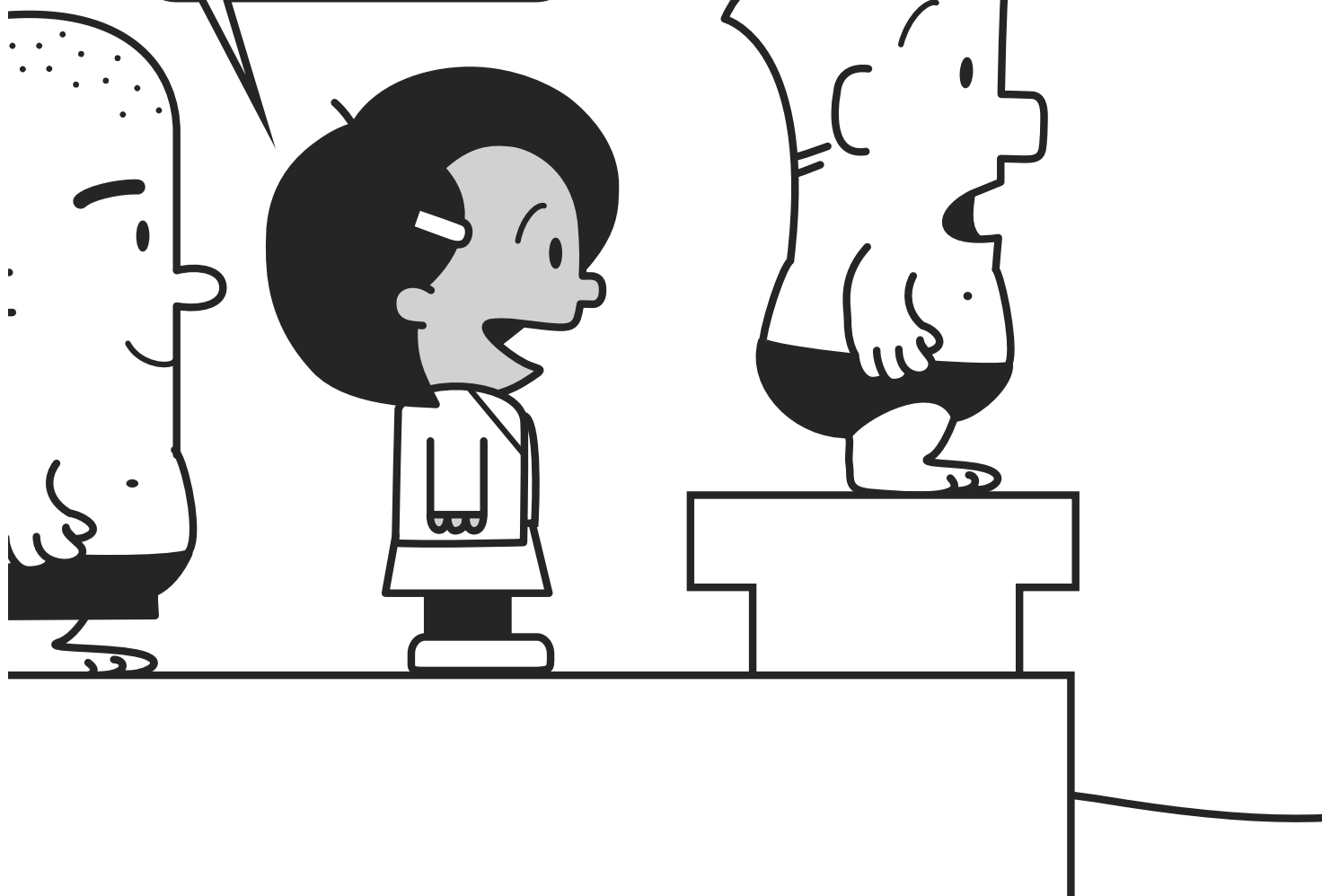
‘Vrijdag zijn de Waterspelen, Max,’ zegt hij. ‘Wat ga je dan doen?’

‘Kan ik niet gewoon weigeren om te zwemmen?’

‘Nee!’ roept juf Zoetelief vanaf haar nakijkpost.

IK KAN TOCH OOK NAAR DE ANDERE KANT VAN HET ZWEMBAD LOPEN? DAT GAAT SNELLER. HET IS DROGER. DAN HAD IK MIJN KLEREN AAN KUNNEN HOUDEN! WAAROM MOET IK ME ALS EEN DOLFIJN IN HET WATER STORTEN OM DAAR TE KOMEN?

GELOOF ME, MAX, JE LIJKT TOTAAL NIET OP EEN DOLFIJN.

‘Max, leg je handen tegen elkaar en steek ze voor je uit, buig je knieën, druk je kin tegen je borst en duik erin,’ zegt Jez, alsof het probleem is dat ik niet zou weten hóé ik moet duiken.

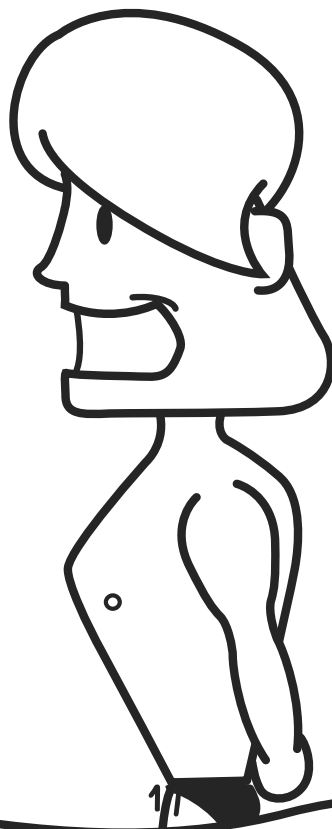
‘Kan ik niet iets anders doen bij de Waterspelen, iets waarvoor ik niet...’

‘Hoef te zwemmen?’ Bibi maakt mijn zin voor me af.

‘Nat hoeft te worden,’ zeg ik. ‘Ik bedoel, weet je hoeveel moeite ik vanochtend heb moeten doen voordat mijn haar zo zat?’

‘Nul minuten en nul seconden.’ Bibi bemoeit zich er weer mee.

‘Sst.’

‘Max!’ Juf Zoetelief legt haar proefwerken neer en staat op. Ze heeft besloten dat ze deze patstelling eigenhandig gaat doorbreken. ‘De hele klas staat op je te wachten. Ga het water in!’

‘Ik bescherm hen tegen dit onrecht, juf Zoetelief. Hoort u iemand klagen?’

‘Zwemmen is leuk, Max,’ probeert Jez. ‘En als je het vaak genoeg doet, word je er ook nog slank en gespierd van.’ Hij geeft me een knipoog. En glimlacht. Hij heeft het over zichzelf.

‘Hoe zijn die spieren van jou zo... hoekig geworden?’ Ik trek een vies gezicht. ‘Alsof je van driehoeken bent gemaakt. Alsof iemand je met een liniaal heeft getekend.’

‘Dat komt van het zwemmen, Max,’ roept Jez uit. Hij begint een tikje geïrriteerd te raken.

‘Dus dat gebeurt er met je als je gaat zwemmen?’ vraag ik.

‘Ja!’

‘Dan ga ik zeker niet het –’

‘Max Modderman!’ brult juf Zoetlief. ‘GA HET WATER IN!’

Op dat moment krijg ik een harde duw in mijn rug van twee handjes van Bibi-formaat. Ik duikel naar voren, en als bij toverslag verdwijnt het startblok onder mijn voeten en suist het water op me af. Wat moest ik volgens Jez ook alweer doen met mijn handen? Mijn kin? Geen idee, ik luisterde helemaal niet! Het water komt nu wel heel dichtb–

PATS-SPETTER

Au! Mijn buik krijgt een high five van het water. Het klinkt alsof een opgegooide pannenkoek met een harde klets in de koekenpan valt. En het brandt! Au-au-au-au-AU! Ik ben misschien kopje-onder gegaan in ijskoud water, maar mijn buik voelt alsof hij in de fik staat!

Ik kan wel gillen. Wacht even, dat gaat niet, want ik ben onder water. Je kunt hier niet ademen, er is geen lucht. Waarom moeten we toch altijd van die stomme dingen doen op school!

Ik breek happend naar adem door het wateroppervlak en maai met mijn armen alsof ik optreed in een zeeleeuwenshow. De hele klas giert het uit en zelfs Jez kan een brede glimlach niet onderdrukken.

Elke centimeter van mijn huid steekt en prikt. Ik kijk omlaag. Mijn buik heeft de kleur van een beschaamde tomaat.